

เปิดแล้วจ้า...

โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท. สาขาศรีราชา
By TPA Press

ด้านหน้า ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.
สาขาศรีราชา

อนิล พญากิยรัตติกุล
ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาระดับมัธยม

เคาน์เตอร์โรงเรียน

ห้องเรียน (หน้าถ้ำมาก ๆ)

กลับ จากที่ ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท. ได้เปิดโรงเรียน
แฟรนไชส์แห่งแรกคือ ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.
สาขาเพชรเกษม ไปแล้วเมื่อปี 2553 ที่ผ่านมา และได้รับการตอบรับ
เป็นอย่างดีจากผู้สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นในพื้นที่และละแวกใกล้เคียง
ซึ่งบางท่านก็เดินทางมาไกลจากราชบุรีทีเดียว ด้วยความเชื่อถือใน
คุณภาพและหลักสูตรของ ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท. ดังนั้น เพื่อ
เป็นการตอบสนองผู้สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น ในปี 2554 นี้ ร.ร.ภาษาและ
วัฒนธรรม ส.ส.ท. ก็ได้มีโอกาสบุกเบิกออกไปนอกพื้นที่เขตกรุงเทพฯ
เป็นครั้งแรก นั่นคือ **ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท. สาขาศรีราชา**
(จ.ชลบุรี) ซึ่งในวันที่ 18 มีนาคม 2554 ที่ผ่านมามีพิธีลงนามสัญญา
แฟรนไชส์ระหว่าง ส.ส.ท. กับ **คุณวิจิตรา วราณสิน** ผู้บริหารโรงเรียนฯ
สาขาศรีราชา

สำหรับ ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท. สาขาศรีราชา นี้ ได้
เริ่มเปิดทำการไปแล้วตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2554 หลักสูตรที่เปิดสอน

ได้แก่ “**สนทนาภาษาญี่ปุ่น**” แบ่งเป็นระดับต้น
(8 คอร์ส) และระดับกลาง (8 คอร์ส) คอร์สละ 30
ชม. “**เตรียมสอบวัดระดับ**” เป็นคอร์สสำหรับผู้
ต้องการเข้าสอบวัดระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่น
JLPT ตั้งแต่ระดับ N1 ถึง N5 และ “**ภาษาไทยสำหรับ**

ชาวญี่ปุ่น” สอนโดยอาจารย์ชาวไทยที่มีประสบการณ์การสอน โดย
การเรียนการสอนเป็นมาตรฐานเดียวกับ ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม
ส.ส.ท. สาขาสุขุมวิท 29

นอกจากนี้ ในวันที่ 12-13 มีนาคมและวันที่ 28 มีนาคม- 3
เมษายน ที่ผ่านมามาทางโรงเรียนก็ได้มีการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ด้วย เช่น การทดลองแต่งชุดยูคาตะ การพับโอริกามิและการเล่นเกม
ภาษาญี่ปุ่นแสนสนุก อย่าง บิงโกตัวอักษรญี่ปุ่น ซึ่งแต่ละกิจกรรมก็
มีผู้เข้าร่วมอย่างมากมาย ต้องขอขอบคุณมาก ๆ สำหรับการต้อนรับ
ที่แสนอบอุ่นจากชาวชลบุรีไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สำหรับสถานที่ตั้งของ **ร.ร.ภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.
สาขาศรีราชา**นั้นอยู่ที่ เลขที่ 66 ถนนศรีราชานคร 3 ต.ศรีราชา
อ.ศรีราชา (ซอยข้างๆ โรบินสัน ศรีราชา) หรือจะโทรสอบถามรายละเอียดก่อนมาสมัครก็ได้ที่ เบอร์ 038-311829-30, 087-914-8933
และสามารถติดตามกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนได้ที่ www.facebook.com/slc_sriracha

SmallTalk

เที่ยวเกาะ นามิ... แห่งความรัก (ตอนอวลาน)

อาทิตย์ นิ่มนวล

ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาศาเลสืบพันธุ์

ลอสต์ ผู้อ่านชาว TPA News ทุกท่านครับ ยังคงจำกันได้หรือไม่ครับฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ที่ผ่านมา ผมได้พาทุกท่านไปเที่ยวที่เกาะแห่งความโรแมนติกของประเทศเกาหลีใต้ “นามิซอม (남이섬)” มา แต่ยังไม่ทันเล่า ขากลับ หน้ากระดานก็หมดลงเสียก่อน เอาเป็นว่าเรามาติดตามตอนอวลานกันได้นะ บัดนี้ (เสียงรวิกลอง)

ความเดิมตอนที่แล้ว...ผมเดินไปจนทั่วเกาะแล้ว แต่ก็ต้องรีบกลับขึ้นฝั่งเพราะต้องไปเที่ยวที่อื่นต่อ ขาออกนั้นช่างแตกต่างจากขาเข้าโดยสิ้นเชิง เนื่องจากเริ่มมีกรู๊ปทัวร์ชาวไทยและประเทศอื่นๆ หลังไหลเข้าไปมากมายจนแทบไม่แตกต่างอะไรจากฤดูหนาว อ.ปาย ณ ปัจจุบันเลย ขากลับเป็นเรือดำเดิมกับที่ขึ้นมาแต่ความรู้สึกเปลี่ยนไปเล็กน้อย เนื่องจากพอมองนาฬิกาแล้วเหลือเวลาอีกไม่มากที่รถไฟเที่ยวพิเศษกลับเข้าตัวเมืองโซลจะออก จึงต้องจับรถแท็กซี่ (택시) ปิ้งกลับไปสถานีรถไฟเร็วที่สุด

มาถึงที่สถานีรถไฟก็รีบซื้อตั๋วเที่ยวกลับตามที่ได้คิดไว้แต่แรก แต่ที่แปลกใจคือ ไม่ยกมีเลขที่นั่งเหมือนขามา จากนั้นก็ไปนั่งรอรถไฟที่ชานชาลา หลายคนยังสนุกกับการถ่ายภาพเป็นที่ระลึกกันอยู่ พอรถไฟเทียบท่าที่ชานชาลาแต่ละคนก็รูกันขึ้นป็นิ่งหลังจากนั่งไปได้ไม่นานก็เกิดเหตุไม่คาดฝันขึ้น ทันทีที่รถไฟจอดรับคนตามสถานีต่างๆ ก็จะมีคนถือตั๋วเดินขึ้นมามองหาที่นั่งของตัวเอง แต่ครั้งนี้ไม่ต้องมีเลขที่นั่งนั้น...เหตุที่ว่าคือ **คนที่นั่งก่อนหน้านี้นัดได้ออกไปยืนที่ทางเดินครับ เพราะตั๋วระบุชัดเจนว่าที่นั่งของเขา น่าอับอายมาก** เกิดความระทึกใจในหัวใจว่า “ต่อไปอาจจะเป็นเราหรือเปล่า” “ตกลงเลขที่นั่งนั้นมันยังงั้นแน่” สถานีแล้วสถานีเล่าที่เจ้าของที่นั่งก๊วนละออดอนอปปเป่ไปยืนไหนรถไฟราวกับรถเมล์ครีม-แดง แล้วก็ถึงคราวของผมกับคนละแวกใกล้ๆ ครับ เรียกได้ว่าโดนไล่ยกแฉเลยทีเดียวนะ (ตอนนี้คนที่ยืนเริ่มเยาะ

จนไม่น่าอับอายแล้ว) อายก็อายนะครับ แต่งมากกว่า ว่ารถไฟโบกี้เดียวกันแต่ทำไมตัวมี 2 แบบได้ สถานการณ์ตอนที่ยังไม่ถูกกระชกพื้นที่ต้องบอกว่าปกติสุดๆ ครับ นั่งกันเหมือนถูกต้องทุกสิ่งจนเราก็ก็นั่งใจ

ยืนไปเกือบจะ 3 ใน 4 ของระยะทางทั้งหมดเลยครับ เมื่อยขามากถึงมากที่สุด จะหลับก็หลับไม่ได้ หลังเหตุการณ์นี้ก็ได้มาทราบ ว่า **ตัวในส่วนที่มีหมายเลขที่นั่งเป็นตัวที่จองไว้ตั้งแต่ขามาและอาจจะเป็นตัวที่จองจากสถานีอื่นครับ** เป็นไปได้ว่าตัวที่จองจากสถานีกาพยองเป็นตัวเสริม! เนื่องจากเที่ยวรถมีไม่มากพอให้นักท่องเที่ยว...นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ซื้อตั๋วไปกลับจากต้นทางเลยปลอดภัยที่สุดครับ (ที่ไม่ได้จองขากลับแต่แรกเพราะไม่รู้ว่าจะกลับกี่โมงแน่ (แก้ตัว)) และด้วยอาณิสสของการยืนนานขนาดนั้นทำให้ทริปไปตลาดทองแดมุน (동대문 시장) เกือบล่ม ด้วยอากาศที่หนาวเย็นประกอบกับอาการปวดขาทำให้ทรมานมากเวลาที่เดิน

สุดท้ายนี้ก็ขอฝากผู้อ่านทุกท่านที่จะไปเที่ยวประเทศเกาหลีได้กันเองว่า ควรเตรียมร่างกายให้พร้อมและมีแผนสำรองตลอดเวลา นะครับ ฉบับนี้ต้องลาไปก่อนแล้ว ครั้งหน้าจะเป็นเรื่องสนุกๆ เกี่ยวกับอะไร อย่าลืมติดตามให้ได้นะครับ

Small Tips

มีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องมาฝากครับ คำว่า **부끄럽다** (พูก็ออบตา) แปลว่า **เขินอาย** อยู่ในระดับเขินๆ เจ๋ๆ นะครับ ถ้า “อับอาย” คำว่า **창피하다** (ซังพีฮาตา) น่าจะเหมาะสมมากกว่า แบบเต็มประโยคก็ต้อง **남들에게 창피해요**. (นัมทีอเลเก ซังพีเฮโย) แปลว่า อายคนอื่นเขา